فیلم‌های جدید در راه اکرانند

شورای صنفی نمایش دیروز برای بررسی اکران یک فیلم جدید در سینماها تشکیل جلسه داد. مرتضی شایسته، دبیر شورا به ایسنا گفت: در جلسه شورای صنفی نمایش بجز فیلم «دینامیت» مقرر شد از میان فیلم‌های «روز صفر» سعید ملکان و «درخت گردو» محمدحسین مهدویان یک فیلم همراه با این کمدی اکران شود که انتخاب قطعی در چند روز آینده اعلام می‌شود.

مسعود شناسا، پیشکسوت موسیقی به علت کرونا بستری شد

مسعود شناسا نوازنده، موسیقیدان و پژوهشگر پیشکسوت موسیقی ایرانی به دلیل ابتلا به کرونا در بیمارستان بستری شد. به گزارش مهر، این نوازنده سنتور برای درمان کرونا در شهر خود شیراز بستری شد. وی از سال ۱۳۵۲ تا اواخر دهه ۶۰ به تدریس سنتور در مرکز حفظ و اشاعه موسیقی مشغول و مدتی هم در گروه موسیقی دانشگاه آزاد، دانشگاه هنر و دانشگاه علم و فرهنگ به عنوان مدرس حضور داشته است.

چرا سیگار کشیدن و به نمایش درآوردن آن به یکی از ملزومات سریال‌های شبکه نمایش خانگی تبدیل شده است؟

سریال‌های دودزا!

علی رستگار
آذر مهاجر
گروه فرهنگ و هنر

شاید بپرسید مگر سیگار کشیدن چه عیبی دارد؟ اصلا مگر در واقعیت خیلی از مردم سیگار نمی‌کشند؟ پس چرا باید نشان دادن این کار در فیلم‌ها و مجموعه‌های نمایشی مذموم باشد؟ واقعیت این است سوالات ظاهرا منطقی بالا، پیش فرض‌های غلطی دارند که طبیعتا نتیجه‌ای نادرست از آنها حاصل شده است. سیگار کشیدن اگرچه ممنوعیتی ندارد (منهای اماکن عمومی) اما واضح است نفس سیگار کشیدن در شرایط معمول با نشان دادن همین کار در مجموعه‌های نمایشی و فیلم‌ها، زمین تا آسمان فرق دارد. برای مثال همفری بوگارت ممکن بود در خلوت خودش سیگار بکشد و هیچ‌کس هم کاری به کارش نداشته باشد اما وقتی در فیلم کازابلانکا و شاهین مالت با آن فیگور و ادا و اصول سیگار روشن می‌کند و پک می‌زند، محال است قبول نکنید خیلی از جوان‌ها وسوسه نشده‌اند تا یک نخ سیگار روشن کنند و برای تجربه هم که شده مثل بوگارت سیگار بکشند. یا اصلا چرا راه دور برویم. قبول ندارید که خیلی‌ها با دیدن مجموعه زخم کاری و جواد عزتی که فندک زیپو را در می‌آورد و سیگار روشن می‌کند، به هوس می‌افتند مثل او باشند و مثل او سیگار چاق کنند؟ هرچقدر هم بهتر و جذاب‌تر بازی کند، تعداد بیشتری از مخاطبان (به خصوص جوان‌ترها) مثل او می‌پوشند، حرف می‌زنند، می‌خندند و سیگار می‌کشند. متاسفانه در بسیاری از مجموعه‌های نمایش خانگی حتی این موارد هم رعایت نمی‌شود. پدر جلوی بچه‌های کوچکش سیگار می‌کشد، پسر به پدر سیگار تعارف می‌کند، زن و مرد با هم راه می‌روند و سیگار دود می‌کنند و. با دست فرمانی که شبکه نمایش خانگی در حال ویراژ دادن با آن است، بعید نیست که به‌زودی همین رعایت موارد اندک از سوی سیگاری‌ها هم در جامعه رنگ ببازد و از سوی دیگر، آش دوباره چنان شور شود که ابلاغیه و دستورالعمل صادر شود که نمایش و استعمال هرگونه دخانیات در تمام فیلم‌ها و مجموعه‌ها ممنوع است.

۴۲ زخم کاری

سیگاری‌ها آن شعر آسایش دو گیتی تفسیر این دو حرف است را این‌طور ادامه می‌دهند: سیگار بعد چایی، چایی بعد سیگار. اما سریال شبکه نمایش خانگی «زخم کاری» به نویسندگی و کارگردانی محمدحسین مهدویان، مصرع دوم شعر را به «سیگار پشت سیگار» تبدیل کرده‌است و به نظر می‌رسد حتی با همین چهار قسمت منتشر شده هم بتواند نام اثرش را در کتاب رکوردهای گینس ثبت کند. بس که شخصیت‌های مختلف این سریال سیگار می‌کشند، به‌ویژه شخصیت مالک مالکی با بازی جواد عزتی.

هرچند در شروع سریال در زمینه بدآموزی‌های احتمالی اثر هشدار لازم به تماشاگران داده می‌شود و می‌نویسند: «این سریال دارای محتوایی است که تماشای آن ممکن است برای کمتر از ۱۵ سال مناسب نباشد.» و به نوعی درجه‌بندی محو سنی در آن رعایت شده اما این تلنگر جدی و کافی نیست و چه‌بسا مخاطبان کم سن و سالی که دلبسته جواد عزتی هستند، وقعی به این محدودیت سست و غیررسمی ننهند و به‌ناچار با صحنه‌های سیگارکشیدن قهرمان و بازیگر محبوب‌شان مواجه شوند و آن بدآموزی و الگوبرداری که نباید اتفاق بیفتد.

گرچه ممکن است توجیهاتی از این قبیل از سوی سازندگان سریال مطرح شود که شخصیت‌هایی سیگار می‌کشند که درواقع و در عمل ضدقهرمان محسوب می‌شوند و آدم‌های صالح و درستکاری نیستند، از جمله خود مالک مالکی که دست به جنایت می‌زند یا ناصر که شخصیت تندخویی است، هرچند تا اینجا دست به قتل و جنایت نزده اما آدم مثبتی هم به نظر نمی‌رسد. با این حال تعدد و حجم بالای صحنه‌های سیگار که بسیاری از آنها غیرضروری و فاقد بار دراماتیک هستند، باعث اعتراضاتی در فضای خانواده‌ها و رسانه شده‌است و جنبه بدآموزی و منفی اثر را تقویت و تشدید می‌کند. فارغ از بی‌ملاحظگی سازندگان سریال که می‌توانستند کمی در این زمینه خوددارانه عمل کنند و از فضای باز موجود در این خصوص استفاده و چه‌بسا سوءاستفاده نکنند، بحث کنترل و نظارت شبکه نمایش خانگی و سازمان سینمایی هم مطرح می‌شود که باز همچون موارد مشابه دیگر دقیق و درست و کافی عمل نکرده و اجازه چنین فضای دودآلودی را به یک اثر نمایشی داده است. ضمن این‌که این فقط محدود و منحصر به زخم کاری نیست و دیگر سریال‌های شبکه نمایش خانگی، با چنین دود و دمی (هرچند با میزان و شدت کمتر) پیش می‌روند اما سریال مهدویان دیگر نوبر است در این خصوص و چشم بازار را با دود سیگار کور کرده‌است.

> فارغ از بی‌ملاحظگی سازندگان سریال که می‌توانستند کمی در این زمینه خوددارانه عمل کنند و از فضای باز موجود در این خصوص استفاده و چه‌بسا سوءاستفاده نکنند، بحث کنترل و نظارت شبکه نمایش خانگی و سازمان سینمایی هم مطرح می‌شود

روز- خارجی- سیگار!

ما با بررسی چهار قسمت منتشر شده زخم کاری تاکنون به آمار جالبی رسیدیم و تا اینجا ۴۲ پلان (نما) سیگار کشیدن و در مواردی تریاک کشیدن را در این سریال دیده‌ایم. به تفکیک در قسمت اول ۶ صحنه، در قسمت دوم ۱۵ صحنه، در قسمت سوم ۸ صحنه و در قسمت چهارم ۱۳ صحنه.

اگر سریال با همین میزان و شدت صحنه‌های سیگار و مصرف تریاک و دیگر مخدرات پیش برود، دست سریال «آینه عبرت» و شخصیت آتقی را هم می‌بندد!

حالا بیایید و صحنه‌های سیگاری و دود و دمی زخم کاری را با هم مرور کنیم و ببینیم چقدر نمایش چنین صحنه‌هایی ضرورت داشت و حاوی بار دراماتیک بود و چقدر هم غیرمنطقی و غیرضروری این کار صورت گرفت.

اول از همه این‌که خود تیتراژ ابتدایی به اندازه کافی گویاست و نشان می‌دهد که چقدر در طول خود سریال، قرار است صحنه‌های سیگار کشیدن ببینیم. مالک مالکی (جواد عزتی) را در چند نمای کارتونی شده، در حال کشیدن سیگار می‌بینیم. هرچند در کلیت موافق این حجم از مصرف سیگار آن هم در یک اثر نمایشی محبوب و پربیننده نیستیم اما انصافا سازندگان سریال در همین تیتراژ اول صادقانه عمل کرده‌اند و چشمه‌هایی از تفکیک‌ناپذیری مالک و سیگار را به مخاطب نشان می‌دهند. به‌جز مالک، در یکی از نماهای تیتراژ، شخصیت نجفی با بازی مهدی زمین‌پرداز را هم در حال کشیدن سیگار می‌بینیم.

اولین شخصی که در قسمت اول، سیگار می‌کشد ناصر (سعید چنگیزیان) است. او سیگار را در حضور پدرش، حاج عمو (سیاوش طهمورث) می‌کشد که خودش همزمان مهیای مصرف تریاک است. فارغ از این شروع که بدآموزی در آن موج می‌زند، نکته‌ای قابل طرح است. به‌جز غیرضروری بودن کشیدن سیگار توسط ناصر، حرمت نگاه نداشتن پدر مساله مهمی است. معمولا در فرهنگ ایرانی، سیگاری‌ترین افراد هم احترام بزرگ‌ترها به‌ویژه پدر را نگاه می‌دارند و دست‌کم در حضور او سیگار نمی‌کشند اما ناصر این مساله را رعایت نمی‌کند. توجیه البته می‌تواند بی‌ملاحظگی و بی‌ادبی شخصیتی چون ناصر باشد، ولی تعداد و تکرار این کار، حتی بار نمایشی اثر را مخدوش می‌کند و توی ذوق مخاطب می‌زند. با یک بار نمایش این کار هم می‌شد منظور را درباره شخصیت ناصر منتقل کرد.

مالک موقع ثبت قرارداد با نروژی‌ها حتی دیالوگی در ترویج سیگار می‌گوید که واقعا ضروری نیست. نجفی: «مالک کجا رفتی؟ اینا خیلی وقته منتظرن.» مالک: «بیا، بیا یه سیگار بکشیم!»

بازی مالک با فندک سر میز قرارداد، سیگار کشیدن مالک بعد از قرارداد، تصویر جعبه سیگار و زیرسیگاری پر سمیرا (رعنا آزادی ور)، سیگار و زیرسیگاری و جعبه سیگار ناصر در دفتر، سیگار کشیدن مالک درحالی‌که رب دوشامبر به تن دارد، دیگر صحنه‌های مروج دود و دومی قسمت اول هستند. در این میان شاید تنها سیگارکشیدن پایانی که مالک استرس فراوانی از خیانت به حاج عمو در انعقاد قرارداد دارد، توجیه داشته‌باشد و باقی صحنه‌های سیگاری غیرضروری باشد.

شروع قسمت دوم که اصلا بساط تریاک‌کشیدن حاج‌عمو و شخصیت احمد (کاظم هژیرآزاد) است که ظاهرا بیشتر خوشایند جماعت تریاکی باشد، چرا که احساس می‌کنند جزئی‌ترین آداب این کار رعایت شده. تعارف وافوری حاج عمو به پدر عروسش را به یاد بیاورید: «می‌خوای یه دود بزنی؟ صابخونه پک نزنه به آدم برمی‌خوره... جنسش خیلی خوبه. تفاله که نیستش که. مرده رو هم زنده می‌کنه!»

باز هم در ادامه یک دیالوگ ترویجی دیگر درباره سیگارکشیدن داریم. وقتی سمیرا به عنوان لیدی مکبث ماجرا می‌خواهد همسرش را برای جنایت وسوسه کند، می‌گوید: «یه سیگار روشن کن.» آیا واقعا راه دیگری برای آرام کردن یک فرد پریشان احوال به جز سیگار کشیدن وجود ندارد؟

سیگار کشیدن کریم (امیرحسین هاشمی) که مشکل عصبی دارد و درگیر مشکلات حضانت فرزندش است، شاید توجیه نصفه نیمه‌ای داشته‌باشد، ولی باز تعدد و تکرار آن است که آزاردهنده و بیش از حد به نظر می‌رسد. شاید با ارفاق برای تعداد بالای سیگارکشیدن مالک، توجیهاتی وجود داشته‌باشد اما سیگارکشیدن‌های ناصر غیرضروری‌تر به نظر می‌رسد. سیگارکشیدن او در حیاط در قسمت دوم از این جنس است، بعد هم که نجفی با سیگار به او اضافه می‌شود. آن وسط هم که یک لول تریاک که جنسش از ناف پنجشیر است، از سوی

واقعا چقدر نمایش این

سیگارکشیدن مالک

کلاردشت در ادامه چ

دارد؟ پایپ کشیدن

می‌شد؟ سیگار کشی

پدرش، سیگارکشیدن

سیگارکشیدن نجفی،

می‌کند؟

در این میان سیگارک

بار دراماتیک دارد و ب

سیگارکشیدن مالک ب

در قسمت سوم هم مرگ

کشیدن‌های مدام ش

البته به لحاظ نمایشی

۱ ۲ ۳ ۴ ۵

ضمایر [او]

میلاد عرفان‌پور، شاعر جوان کشور از انتشار تازه‌ترین کتابش خبر داد

«شمعدانی‌ها» منتشر می‌شود

میلاد عرفان‌پور از شاعران کشورمان در گفت‌وگو با خبرنگار کتاب و ادبیات خبرگزاری فارس درباره تازه‌ترین کتابش اظهار کرد: مجموعه «شمعدانی‌ها» به‌زودی از سوی انتشارات سوره مهر روانه بازار خواهد شد. او در توضیح درباره این کتاب گفت: «شمعدانی‌ها» ۱۷۷ رباعی که گزیده سروده‌های سال‌های ۸۳ تا ۹۸ است در این کتاب منتشر خواهد کرد.

این شاعر ضمن اشاره به انتخاب این گزیده از رباعیاتش در «شمعدانی‌ها» توضیح داد: گزیده بیش از ۱۰ مجموعه‌ای که طی سال‌های گذشته از بنده منتشر شده در «شمعدانی‌ها» گرد آمده است، البته در آغاز کتاب مقدمه‌ای درباره سرایش رباعی نوشتم که با عنوان «مقدمه‌ای بر رباعی و رباعی‌سرایی» منتشر خواهد شد. عرفان‌پور ضمن اشاره به نام «شمعدانی‌ها» گفت: عنوان کتاب به‌واسطه یک رباعی از این کتاب انتخاب شده و البته استعاره‌ای است چون دوست دارم هر رباعی که سروده‌ام مانند شمعدانی سرشار از روشنایی و عطر خوش باشد. در سال گذشته چهار مجموعه شعر عرفان‌پور به نام‌های «جشن فراموشی‌ها»، «از شرم برادرم»، «پادشهر» و «پاییز بهاری است که عاشق شده است»، در سوره مهر تجدید چاپ شدند. این چهار مجموعه تا پیش از این از سوی انتشارات سپیده باوران منتشر شده بود. میلاد عرفان‌پور در یکم بهمن ۱۳۶۷ در شیراز متولد شد. شهرت او بابت سرودن در قالب‌های سنتی و به‌خصوص رباعی است. وی تاکنون برنده یا نامزد جایزه‌های معتبر ادبی از جمله قلم زرین و جشنواره شعر فجر بوده و عضو بنیاد ملی نخبگان است. فعالیت در دفتر شعر موسسه شهرستان ادب، ابداع و دبیری دوره‌های سالانه شعر جوان انقلاب اسلامی (آفتابگردان‌ها) و تدریس ادبیات در دانشگاه از فعالیت‌های سالیان اخیر عرفان‌پور بوده است. او سرودن را از نوجوانی آغاز کرد و اکنون فارغ‌التحصیل کارشناسی‌ارشد رشته سیاستگذاری فرهنگ و ارتباطات از دانشگاه امام صادق (ع) است. عرفان‌پور در زمینه ترانه‌سرایی نیز طبع‌آزمایی کرده است. یکی از آثار او در این زمینه، با همراهی محمدمهدی سیار و به خوانندگی حامد زمانی که در رسانه‌های غربی نیز بازتاب داشت هتل کوبورگ نام داشت که موضوع آن، پرونده هسته‌ای ایران بود.

میلاد عرفان‌پور از آبان ماه ۱۳۹۷ مدیر مرکز موسیقی حوزه هنری است.

رویداد

شادی تابستانه «روی خط زندگی»

معاون فرهنگی سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران از برگزاری مجموعه برنامه «روی خط زندگی» در فصل تابستان ۱۴۰۰ خبر داد. به گزارش فارس، سیدعلیرضا فاطمیان‌پور، معاون فرهنگی سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران از برگزاری مجموعه برنامه «روی خط زندگی» در فصل تابستان ۱۴۰۰ خبر داد و گفت: این برنامه‌ها با شعار «تابستان شاد تهران» در ۱۱ عنوان با هدف گسترش شادی و نشاط اجتماعی در شهر تهران طراحی شده است. وی با اشاره به جشنواره «عصرانه‌های شادی» گفت: این برنامه از ۱۱ تیرماه تا ۱۵ مردادماه در روزهای پنجشنبه و جمعه با ایستگاه‌ها و مسابقات جذاب فرهنگی در همه فرهنگسراهای تهران میزبان خانواده‌هاست. همچنین ویژه‌برنامه «فرهنگسرای سیار» با هدف توزیع عادلانه امکانات فرهنگی و هنری در مناطق محروم تهران اجرا می‌شود که این برنامه شامل دو بخش است؛ حضور اتوبوس «کتابگرد هدهد» با ارائه خدمات کتابخانه‌ای و اهدای محصولات و هدایای فرهنگی و قرارگاه جهادی «تئاتر برای همه کودکان» که به همت پردیس تئاتر تهران در نقاط محروم به اجرای نمایش کودک می‌پردازد. فاطمیان‌پور با تشریح جشنواره «بی‌باک» گفت: در این جشنواره مسابقات متنوعی مانند بازی‌های دیجیتالی، بازی‌های رومیزی، پینت‌بال، قایقرانی، کارتینگ و اتاق فرار برای نوجوانان باشگاه «پیرنگ» برگزار می‌شود که میزبان مسابقات دختران فرهنگسرای رازی و میزبان مسابقات پسران فرهنگسرای خاوران است. ویژه‌برنامه «آب و آیینه» نیز برای خانواده‌ها طراحی شده که در چهار هفته در روزهای جمعه برگزار می‌شود و زوج‌های جوان با حضور در آن می‌توانند از کارگاه مهارت‌آموزی و توانگری زوجین و مسابقات گروهی زوج‌ها مانند آشپزی و مسابقات ورزشی بهره‌مند شوند و با عضویت در باشگاه خانواده پایدار، از خدمات مشاوره‌ای استفاده کنند.

فیلم [راش]

سهم ۹۰ درصدی تهیه‌کنندگان از فروش اکران آنلاین

محمد صراف، رئیس انجمن شرکت‌های نمایش ویدئوی آنلاین بیان کرد که در اکران آنلاین، پلتفرم سهم ناچیزی از درآمد حاصل از فروش بلیت دارد و ۹۰ درصد این درآمد به تهیه‌کننده تعلق می‌گیرد. صراف در گفت‌وگو با مهر درباره شرایط نامناسب «اکران آنلاین» و عدم عرضه فیلم‌های سینمایی جدید در این بستر گفت: این شرایط دو دلیل دارد؛ یکی این‌که تهیه‌کنندگان به‌واسطه رونق نسبی سینماها و امید به اکران فیلم‌های خود بر پرده، دیگر رغبتی به ارائه فیلم‌های خود در بستر آنلاین ندارند؛ به‌خصوص که خبرها حاکی از رونق سینماها در کشورهای پیشرفته، پس از تزریق واکسن منتشر شده و بسیاری را به آینده امیدوار کرده است. در این موقعیت تهیه‌کنندگان ترجیح می‌دهند جلوی اکران آنلاین آثار خود را بگیرند و منتظر اکران عمومی بمانند. وی ادامه داد: نکته دیگر این است که اکران آنلاین، برای پلتفرم‌ها هم سودی ندارد. در اکران آنلاین، پلتفرم عرضه‌کننده فیلم، سهم ناچیزی از درآمد حاصل از فروش بلیت دارد و به‌منظور حمایت از فیلم‌های سینمایی نزدیک به ۹۰ درصد این درآمد به تهیه‌کننده فیلم تعلق می‌گیرد. این درحالی است که طبیعتا اکران آنلاین یک فیلم، هزینه‌هایی مانند تبلیغات محیطی و نصب بیلبورد برای یک پلتفرم دارد و به‌واسطه بالا بودن هزینه تبلیغات، عملا اکران آنلاین هیچ سودی برای پلتفرم‌ها ندارد.

صراف درباره نقش سازمان سینمایی در زمینه ترغیب فیلمسازان به عرضه آثار خود در بستر اکران آنلاین هم گفت: شاید دست سازمان سینمایی در این حوزه بسته است چراکه تصمیم‌گیر نهایی تهیه‌کننده فیلم است؛ به‌خصوص که در ایران برخلاف کشورهای پیشرفته اگر فیلمی حین اکران آنلاین کپی یا قاچاق شود، بستر قانونی لازم برای حمایت از صاحب اثر وجود ندارد. زیرساخت‌های شبکه‌ای در کشورهای پیشرفته، کمک بسیار زیادی در جلوگیری از این تخلف می‌کند. وی افزود: در ایران به‌واسطه مباحث مرتبط با تحریم نمی‌توانیم با پخش آثار ایرانی در ماهواره‌ها یا پلتفرم‌های خارجی، با سرعت مطلوب برخورد کنیم. در این شرایط طبیعتا تهیه‌کننده می‌ترسد که سرمایه‌اش به‌واسطه اکران آنلاین به باد برود. وی تأکید